

प्रवेश सं०

७६६६

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

नामः मनुस्मृतिः

प्रन्थकार

पत्र सं० १-८

12028

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३९

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

१०

आकारः

९.८ "x ४.२"

लिपिः दे. ना.

बांधारः

का.

वि० विवरणम्

अपू०

पी० एल० यू० पा०—९७ एस० सी० ई०—१६५१—४० ०००

दि. १४३५.

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

पृ. ७६७

मानवस्य शरीरे न चिरकालं यथा नृपतेः स मायातेः नृपतेः मन्त्रेण गुह्यं जतं गणनां गणना • पश्चिं ॥ दश
हं ह्येकादशं त्रयं चतुर्विंशतिं पञ्चविंशतिं षड्विंशतिं सप्तविंशतिं अष्टविंशतिं नवविंशतिं दशविंशतिं

॥ मनुस्मृतिः ॥

दि. १४३५

11911

[illegible]

आन्यकिंचिद्विदुः॥५०॥ उद्दिनास्थावरा सर्वबीजकांडप्ररोहिणः॥ उच्यते फलपाकांता
बहुपुष्पफलोपगाः॥५१॥ अनुष्ठाः फलवन्तो ये ते वनस्पतयः स्मृताः॥ पुष्पिताः फलिनश्चै
व वृक्षास्तभयतः स्मृताः॥५२॥ गुह्यं गुल्मं च विविधं तथैव तृणजातयः॥ बीजकांडरू
हाण्येव प्रतानवल्गु एव च॥५३॥ तमसा बहुरवेण वेष्टिता कर्महेतुना॥ अन्नसंज्ञा भवेत्येत
सुखदुःखसमन्विताः॥५४॥ एतदन्नाकं गतं यो ब्रह्माद्या समुदाहृताः॥ चोरेस्मिन्भूतसं
सारे निहंतं सततपापिनि॥५५॥ एवं सर्वं सृष्ट्येदं मां वाचिं स पशुक्रमः॥ आत्मन्यंतर्दधे
भयः कालं कालेन पीडयन्॥५६॥ यदा स देवा जागर्ति तदैव वेद्यते जगत्॥ यदा स्वपि
ति शान्ता तदा सर्वं निमीलति॥५७॥ तस्मिन् स्वपति नुस्वप्ने कर्मात्मानः शरीरिणः॥

स्वकर्मो निर्वर्तते मनश्च ज्ञानिस्त्विति ॥ ५८ ॥ युगपत्प्रतीतिरित्यतस्मिन्नाहस्मिन् ॥ तदाहं स
 र्वभूतात्मा सुखं स्वपिबति निर्वर्तते ॥ ५९ ॥ ततो यदा समाश्रितो चरति पृथिगेति ॥ न च स्व
 कुरुते कर्म तदोत्तममिति ॥ ६० ॥ यदा पुनः त्रिकोणं त्वावीजस्थां चरति ॥ स
 विश्रान्तिं संप्रदास्यति विमुक्तमिति ॥ ६१ ॥ एवमजायते स्वप्राप्ताभिदं स ॥ चरति चरति ॥ सती
 वयति ॥ जस्य प्रमापयति ॥ व्ययः ॥ ६२ ॥ इदं शास्त्रं तु क्त्वा बुद्धौ मा प्रेक्षय मादितः ॥
 विधिं च ग्राहयामास मरीच्य ॥ स्विष्टं मुनीन् ॥ ६३ ॥ एतद्वै यं न गुणं शास्त्रं आविष्टं
 मशेषतः ॥ एतद्विमलं धिजगत्सर्वं ॥ मत्तां विलसति ॥ ६४ ॥ ततस्तथा स्तनोक्तो ॥ ६५ ॥
 महर्षिर्मुनिर्नामगुः ॥ तान् ब्रवीदबो-सर्वान् प्रीताः स्माश्रयतामिति ॥ ६५ ॥ स्वायं भवस्या
 स्पमनाः षट्पदामनवोपरे ॥ सद्यं नो-प्रजां स्वास्वामहात्मानो मिमोक्षुः ॥ ६६ ॥ स्वार्थे
 चिरीश्वो तमिश्वातामस्तैरेव तस्तथा ॥ चो-बुधुषश्चम हाते जीविवस्वसुते एव च ॥ ६७ ॥

स्वायं भुवा ध्यासुर्येते मनवो भुरिते जसः ॥ स्वस्वेन तेरे सर्वमिदं मुत्पाद्या युश्चरन् ॥ ६८ ॥ निमै
 षादश च षो-चक्राणि शतुतां कला ॥ त्रिंशत्कलामहूर्त्तस्याद होरां च तनुतावता ॥ ६९ ॥ अ होरात्रे
 धिभजते सर्वो मानुषदेविके ॥ रात्रिः स्वप्रायश्चित्तानां चैष्टाये कर्मणा महः ॥ ७० ॥ पित्रोरात्रि
 हनीमास प्रविभागं तु पक्षयोः ॥ कर्म चैष्टाभ्यहः कलः पुक्लस्वप्रायश्चित्तं ॥ ७१ ॥ दैवो रात्रि-
 हनी पञ्चवर्ष प्रविभागस्तमो पुनः ॥ अहस्त-त्रोदगयनं रात्रिस्त्यादक्षिणायनं ॥ ७२ ॥ शास्त्र
 स्य तु क्षपाहस्य यक्षमापां समासतः ॥ एकैकशो युगानां चक्रमशस्तन्निबोधत ॥ ७३ ॥ चत्वार
 याहः सहस्राणि वर्षाणि तां कृतं युगं ॥ तस्य तावत्कली संध्या संध्या रात्रि तथा विध्यः ॥ ७४ ॥
 इतरेषु संध्येषु संध्यां शेषेषु च त्रिषु ॥ एका पायेन वर्तते हे सौ स्थापितानि च ॥ ७५ ॥

यदेतसि संख्यातं मादावेव चतुर्गुणं ॥ एतद्विदुषासाहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥ ७६ ॥ देविकानां युगानां
 तु स हस्रपरि संख्यामा ॥ ब्राह्मणेकमहस्तेयं तावती शशिश्रेयच ॥ ७७ ॥ एतद्युगसहस्रं तु
 ब्राह्मण्यपुण्यमहर्षिदुः ॥ शत्रिं च तावती मेचते होशत्रिदो जनाः ॥ ७८ ॥ तस्य सोहर्षि शशां
 तै प्रसुप्तः प्रतिबुद्धश्च स जतिमनः सदसदात्मकः ॥ मनःस्थिं विदुः कुरुते चोद्यमानं सिद्धिं
 या ॥ ७९ ॥ आकाशं जायते तस्मात्तस्मिन् अगुणं विदुः ॥ आकाशात्तु विदुर्वाणास्त्वर्थ
 गंधवहः शुद्धिः ॥ ८० ॥ बलवान् जायते वायुः स वै स्य शृंगुणो विदुः मतः ॥ वायो र
 विदुर्वाणा द्विरोचिस्तत्र मेनुदं ॥ ज्योतिरुच्यते तस्वभात्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ ८१ ॥
 ज्योतिश्च विदुर्वादापो रसगुणात्मिका ॥ अद्रो गंधगुणैश्च मिश्रितेषां सृष्टि रदितः ॥ ८२ ॥

॥ ५ ॥

परस्य सनु प्रवेष्टा द्वारं प्रति परस्परं ॥ गुणं पूर्वस्य पूर्वस्य आधारं यत्कृतं ततो नरं ॥ ८३ ॥ यत्प्राग् दशसा
 हस्रं मुदिनं देवकं युगं ॥ तदेकसप्ततिगुणं मन्वंतरं मिहोच्यते ॥ ८४ ॥ मन्वंतराण्यसंख्य नि सप्त
 संहार एव च ॥ त्रीदन्ति वै तत्कुरुते परमेष्ठी पुनः पुनः ॥ ८५ ॥ चतुःपासक लोचनः सप्त
 चैव कुरुते युगे ॥ नाथ मे एता गमः कश्चिन्मनुष्यानुपवर्तते ॥ ८६ ॥ इतरेषां मादूर्ध्वः पादश
 स्त्रिंशो विदुः ॥ वोरिकाः न तमायाभिर्दूर्ध्वं अपैति पादशः ॥ ८७ ॥ अशोका सर्वसिद्धा
 र्थाश्चतुर्धर्मा नापुण्यः ॥ कुरुते त्रेतादिषु त्वेषां यो हसति पादशः ॥ ८८ ॥ वेदकमापु
 र्मात्माना माश्रिपञ्चैव कर्मणा ॥ फलं सनु युगं लोके प्रभावश्च शरीरिणा ॥ ८९ ॥ अन्य
 कृतयुगे धर्मस्त्रिंशो द्वापरे पञ्च ॥ अन्ये कलि युगे नृणां युगं हसतु रूपतः ॥ ९० ॥

नपः परं कृतं युगे त्रेतायां तानमुच्यते वा परं यत्प्रसाहर्षेन मेकं कृतौ युगे ॥ १९ ॥ ब्राह्मणं कृतं
 युगं प्रोक्तं त्रेता तु क्षत्रियं युगं ॥ वैश्यो द्वारपदं सौहृदः शूद्रः कृति युगः स्मृतः ॥ २० ॥
 सर्वस्या तु सर्गस्य गुणैश्च समं हाद्युतिः ॥ मुख्यं बहुरूपं जानां पृथक् कर्मण्येव प्रपूय
 तं ॥ २१ ॥ अथ्यापनं अध्ययनं धनं नैवा जनेन तथी ॥ दानं प्रतिग्रहश्चैव ब्राह्मणानां ॥ २२ ॥
 मर्कट्युपतः ॥ २३ ॥ प्रजानां रक्षणे दानं प्रियाध्ययनमेव च ॥ विप्रपेक्षप्रसन्नं च क्षत्रियस्य स
 मादिशतः ॥ २४ ॥ पशूनां रक्षणे दानं प्रियाध्ययनमेव च ॥ वाणिज्यं च कृषी च वैश्ये च क
 शिमेव च ॥ २५ ॥ एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशतः ॥ एतेषां मेव वर्णानां शुश्रूषामन

सयया ॥ २६ ॥ उद्धृता मे मेध्यतरपुरुषः परिकीर्तितः ॥ तस्मान्मेध्यतमं तस्य सुखमुक्तं स्वयं भुवा ॥ २७ ॥ उत्तमो
 गोद्वयाज्येष्टा द्वस्तथा श्रेयथारणात् ॥ सर्वस्येवा स्य सर्गस्य धर्मतो ब्राह्मणाः प्रभुः ॥ २८ ॥ तं हि स्वयं भस्मादा स्या
 तपससादितो स जनः ॥ हव्यं कव्यानि वाद्या य सर्वस्या स्य तु गुह्ये ॥ २९ ॥ मस्यास्ये न तदा नति हव्यानि त्रि
 वौकसः ॥ हव्याचैव पितरः किं न मन्यि कृततः ॥ ३० ॥ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनो बुद्धिजीवनः ॥
 बुद्धिमत्सु नरा ये क्षान्तेषु ब्राह्मणाः स्मृताः ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणेषु च विद्वंसो विद्वत्सुकृतं बुद्धयः ॥ कृतं बु
 द्धिप्रकर्तारः कृतं बुद्ध्या वेदिनः ॥ ३२ ॥ उत्पत्तिरेषा विप्रस्य मतिर्द्वर्मस्य शाश्वती ॥ सह्यमार्थमुप
 नोबुद्धा मया यकल्पते ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणो जायमानो हि पृथिव्या मयि जायते ईश्वरः सर्वभूतानां ध
 र्मकोशस्य गुह्यवे ॥ ३४ ॥ सर्वस्वं ब्राह्मणस्येदं यत्किञ्चिज्जाती गतं श्रेष्ठेनाभिजनेनेदं सर्वं वै ब्रा

स्मरणीयं हि ॥६॥ स्वमेव वा स्मरणीयं मुनेः स्वमेव स्वंददाति च ॥ आनंशं स्याद्वा स्मरणीयं मुनेर्न ते ही तरे
 जनाः ॥७॥ तस्य कर्म निवेदाय हे वाणां चानुपमं शः ॥ स्वायं मुनो न तु व्यिमात्रिर्देवचरणास्त्य पर
 कृतम् ॥८॥ विदुषां वा स्मरणीयं नेदमप्येतत्प्रयत्नतः ॥ श्रुत्येवमप्यप्रवक्तुं यं सप्यग्नान्मे न केन
 चित् ॥९॥ इदं शास्त्रमप्यीयानो वा स्मरणाः संशितवतः ॥ मनोवाग्देहजैर्निर्जंकर्मदोषैर्नातिप्य ॥१०॥
 ते ॥१०॥ पुनर्नातिपत्तिर्यस्याश्च सत्तत्पश्यन् ॥ पृथिवी पृथिव्यै मोक्षस्त्याग्रेकापि सो
 हि ॥११॥ यथात्रिदेवाध्ययनं चर्मशास्त्रं प्रिदं तथा ॥ अध्येतव्यं वा स्मरणीयं निपतं स्वर्गनि
 खं ता ॥१२॥ इदं स्वस्मयनं श्रेष्ठमिदं बुद्धि विवर्द्धनं ॥ इदं यशस्यं सततं प्रिदं नेष्टं यसंपरं ॥ अ
 स्मिन् यमोश्चिते लोको गुणदोषौ च कर्मणा ॥ चतुर्णां प्रविण्णानामाचारश्चैव शाश्वतः ॥१४

आचारः परमो धर्मश्च कृतः स्मार्त एव च ॥ तस्मादस्मिन् सदा मुने निषिं स्यादास्मिन् न हि
 जा ॥१५॥ आचारादिभ्युतो विप्रो न चेदफलमश्नुते ॥ आचारेण तु संयुक्तः संपूर्णफलभाक्
 स्यतः ॥१६॥ एवमाचारतो दृष्टा धर्मस्य मुनयोति ॥ सर्वस्य तपसो मलं प्राचारजगदुप
 रं ॥१७॥ जगतश्च समुत्पत्तिं संस्कारविधिमेव च ॥ व्रतचर्कोपचारचस्मानस्य च परं
 विधिः ॥१८॥ दाशयिगमनं वैव विवाहानां च लक्षणं ॥ पंचयज्ञविधानं च श्राद्धक
 र्कच शाश्वतं ॥१९॥ वृत्तीनां लक्षणं चैव स्नातकस्य ब्रतानि च ॥ अश्याभक्ष्यं च शौचं
 च व्याणां शुद्धिमेव च ॥२०॥ स्त्री धर्मयोगतापस्यं मोक्षं सन्यासमेव च ॥ शत्रुश्च धर्म
 मशिलं कार्यं च विनिर्णयं ॥२१॥ साक्षिप्रश्नविधानं च धर्मं स्त्रीपुंसयोरपि ॥

अ. १. १. १. १. १.

विभागधर्मद्वयं च कंठ्यानां च शोधनं ॥ २२ ॥ वैश्यश्च क्षत्रियश्च संकीर्णानां च संभवं ॥ आवर्द्धमं च
वर्णानां प्रायश्चित्तं विविधं तथा ॥ २३ ॥ संसारगमनं चैव त्रिविधं कर्मसंभवं ॥ निश्चये स च क
र्मणां च गुणदोषपरीक्षणं ॥ २४ ॥ देशधर्मान् जातिधर्मान् कुलधर्माश्च शास्त्रतान् ॥ पारिवं
गणधर्माश्च शास्त्रे स्मिन् पुत्रवान्मनुः ॥ २५ ॥ यथेदमुत्तुवान् शास्त्रं पुरा पृष्टो मनुर्म ॥ २६ ॥
या ॥ तथेदं द्यूपमप्यव्यम सकाशात् निबोधत ॥ २७ ॥ इति मानवे चर्मशास्त्रे जठदुसति
नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ विद्वद्भिः सवितः सारः ॥ प्रथमद्वेषिणिभिः ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्म
संनिबोधत ॥ १ ॥ कामात्मतान् प्रणुस्तान् चैव देहात्सुकामता ॥ काम्यो हि वेदाधिगमः कर्म
योगश्च वैदिकः ॥ २ ॥ संकपूतकामो वै यथाः संकपूतकामः संभवाः ॥ व्रतानि यमधर्माश्च